

kan lade sig gøre; i hvert Fald Skibe med større Fart. Jeg vil derfor ikke saadan uden videre gaa ind paa, at nu skulde det være det første, man skulde tage fat paa; det maa afhænge af, om der mellem Landbrugsministeriet og Det forenede Dampskibsselskab opnaas Enighed om, at Selskabet maatte have Lov til at sejle med saadanne Skibe. I det Øjeblik, dette maatte foreligge, vilde enhver Minister selvfølgelig uden Hensyn til den Bemyndigelse, der er given, gaa til Rigsdagen for at faa det fornødne Beløb til, at det kan blive muligt at efterkomme de Krav fra Landbrugets Side vedrørende Eksporten, som Landbrugsministeriet har erkendt, ved enten maaske at forøge Subventionen eller i fornødent Fald lade Det forenede Dampskibsselskab beholde den Subvention, det har. Men idet jeg altsaa efter de Forhandlinger, der ere førte mellem Udvalget og mig, har forstaaet det saaledes, at Bemyndigelsen er given Ministeren, for at han, i det Øjeblik det maatte vise sig nødvendigt af Hensyn til de store Skibe, der skulde sættes i Fart, kan gaa til denne Uddybning uden paa ny at maatte gaa til Rigsdagen, har jeg intet derimod. Det er for enhver Minister, ogsaa for mig, en Behagelighed at vide, at den Dag, man siger: Vi skulle have større Skibe i Fart, kan Ministeren ogsaa faa Arbejdet udført uden først at skulle henvende sig til Rigsdagen.

Ændringsforslag Nr. 3, som jeg ogsaa har kunnet tiltræde, gaar kun ud paa, at den Ekspropriation, som det fra alle Sider forudsættes skal foretages, ogsaa kan udstrækkes udenfor Esbjerg Kommune. Det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod. Tværtimod. Ændringsforslag Nr. 4 tager væsentlig Sigte paa, og det gælder for Resten ogsaa Ændringsforslag Nr. 5, at hjælpe Esbjerg Kommune. Jeg har ment, som det ogsaa af den ærede Ordfører blev antydnet, under de Forhandlinger, vi havde i Udvalget, at burde imødekomme dette Ønske, der, saa vidt jeg forstaaer, fra alle Sider næres om at hjælpe Esbjerg noget. Det skal jo indrømmes, at Esbjerg er haardt kørende i Forvejen, og der kan siges at være noget mindre korrekt i, at vi først give Esbjerg Lov til at inkassere, hvis der bliver noget af inkassere, af den Fordel, der kan blive gennem en Stigning af Værdierne i Kraft af Havnen, og saa bagefter sige: Men de Arealer, for hvis Vedkommende der er Udsigt til nogen Stigning, tage vi for os selv, saa kunne I prøve, hvad I kunne faa bagefter. I

Betragtning af, at der, som sagt, er noget mindre korrekt i dette, har jeg ment, at den bedste Løsning var den, der er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter Esbjerg faar en vis Del, en Trediepart af den Stigning, der maatte vise sig paa de Arealer, der blive eksproprierede. Jeg tror, at det baade for Esbjerg Kommunes og for Statens Vedkommende maa siges at være en tilfredsstillende Ordning. Ændringsforslag Nr. 5 gaar, som sagt, ogsaa ud paa en Lempelse af Kaarene for Esbjerg, og det kan jeg meget anbefale. Det vil dog hjælpe noget at komme til at afdrage Beløbet i Løbet af 20 Aar i Stedet for i Løbet af 15. Ændringsforslag Nr. 6 angaar ikke nogen stor Realitet. Om det kan det siges, som den ærede Ordfører sagde, at der er noget for meget forlangt i, at man skulde kunne sige, hvor stor en Værdi en Ejendom har en bestemt Dato. Dette Forslag giver Værdistigningskommissionen lidt friere Hænder, idet den skal have Lov til at skønne over, hvad Værdien kan siges at have været i Begyndelsen af Aaret 1907.

Med Hensyn til Mindretallets Forslag skal jeg om Ændringsforslag Nr. 1 kun sige, at det, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ogsaa selv indrømmede, mere er et Etiketteforslag. Naar jeg vil fraraade Tinget at vedtage dette Forslag, er det for det første fordi, at saaledes som Regeringens Forslag er affattet, og som Udvalgets Flertal har ladet det blive staaende, er det i Overensstemmelse med det, der blev vedtaget sidst, og det er ikke saa længe siden, ikke en Gang et Aar siden, at Rigsdagen vedtog en Paragraf i i Loven om Esbjerg Havns Udvidelse, der ogsaa sagde: „Paa Grundlag af vedhæftede Plan“, og saa staar der i Parentes: (Forslag VIII) — det er den historiske Traad, jeg har fulgt, naar jeg har sat Forslag IX her, og det er altsaa i Overensstemmelse med det, som Tinget tidligere har vedtaget. Jeg skal ikke være ondskabsfuld og sige, at det ærede Medlem har ikke tidligere set saa meget paa Etiketten som nu, jeg skal slet ikke komme ind derpaa, men blot henstille til Tingets Medlemmer ikke at stemme for denne Ændring, da den foruden at være unødvendig tillige vil medføre Bekostninger, ganske vist meget smaa Bekostninger i Sammenligning med de i selve Forslaget nævnte, nemlig Bekostninger til Omtrykning af Planerne. For hver Gang der bliver vedtaget et Ændringsforslag, jeg haaber for Resten ikke, det skal blive